

som Realist ikke venter noget Resultat i Øjeblikket. Men det ærede Medlem venter dog, siden han deltager i disse Bestræbelser, at de vil give et Resultat, og han kan ikke heller være uvidende om, at der er saa stærke Kræfter i disse Bevægelser, at en Fremgang spores fra Aar til Aar. Under disse Omstændigheder forekommer det mig, at Kravet om ikke at gaa videre, end hvad Ordningen og hvad Driftens og Institutionernes Opretholdelse nødvendigt kræver, er i allerhøjeste Grad begrundet.

Endelig kommer dertil noget andet, som det forekommer mig, det ærede Medlem paa en besynderlig Maade saa bort fra ved en enkelt Bemærkning, idet han nemlig sagde, at det, som vi nu anskaffede, det var det moderne Krigsmateriel, som vi i høj Grad savnede, og med Hensyn til hvilket vi befandt os paa bar Bund. Jeg har det Indtryk, at det, som vi anskaffer for Øjeblikket, er i høj Grad gammelt Krigsmateriel, og hvert Aar, som gaar, gør det mere og mere forældet. Hvis vi skulde til virkelig at anskaffe moderne Krigsmateriel, saa skulde vi anskaffe os Stoffer til Tilvejebringelse af Giftgas, saa vilde vi være inde i den moderne Krigsførelse. Det, som i Henhold til den bestaaende Ordning skal anskaffes, er Ting, som allerede er forældede, som ikke har noget som helst med moderne Krigsførelse at gøre, og som vil blive mere og mere forældede for hvert Aar, der gaar. At anskaffe saadant paa det nærværende Tidspunkt forekommer mig derfor at være hensynsløst Spild af Nationens økonomiske Midler.

Den højtærede Forsvarsministers Forslag er — hvad allerede fremgaar af, at de to Partier to tidligere Aar har foreslaaet Besparelser til et samlet Beløb hvert Aar af 14 Mill. Kr. — yderst maadeholdent; han tager bl. a. Hensyn til en Paastand overfor, hvad vi tidligere foreslog, en Paastand, som maaske ikke var ubegrundet, nemlig at det vilde være betænkeligt at undlade at holde visse Øvelser med Flaaden. Med andre Ord, den højtærede Minister har, siddende som Minister, undersøgt, hvad vi havde foreslaaet, og han har foreslaaet, hvad han mente var i fuld Overensstemmelse med den bestaaende Lov, og hvad der kun medførte Udskydelser og Udsættelser. Jeg kan ikke andet end anerkende den højtærede Ministers Fremgangsmaade, og jeg havde forventet, at man fra anden Side overfor hans Bestræbelser havde stillet sig paa en anden Maade end den, der har fundet Udtryk i de to Taler, der her er holdt. Men derved er jo intet at gøre. Om lidt haaber

jeg, det bliver fastslaaet her i Tinget, at hvad der to Gange var Mindretal her i Tinget, det er ved Vælgernes Beslutning blevet Flertal, og dermed er disse Bevillingers Skæbne indtraadt i en ny Fase.

Holstein: Naar jeg for mit Vedkommende agter at stemme imod de militære Nedskæringer, som foreslaas af den højtærede Regering, er det ud fra en noget anden Betragtning end den, der uden Tvivl gøres gældende fra konservativ og moderat Side. Jeg besjæles ikke af den Respekt og Tillid til Forsvarsordningen af 1922, som formentlig besjæler de ærede Medlemmer Hr. N. Neergaard og Hr. Pürschel. Dertil kender jeg for grundigt denne Hærordnings Genesis — jeg kender den om muligt endnu bedre end den højtærede Forsvarsminister —, og jeg kan forsikre, at min Despekt for den Hærordning som det, den skulde være: effektivt Forsvar for Danmarks Integritet og Suverænetet under de udenrigspolitiske Konfliktsituationer, der i den nærmeste Aarrække maa regnes med, hvis der overhovedet skal regnes med noget, den er ganske paa Højde med den højtærede Forsvarsministers Despekt. Men deraf følger jo ikke, at min Respekt for hans Afrustningsforslag er lige saa stor som min Despekt for Hærordningen af 1922, paa ingen Maade.

Naar jeg for mit Vedkommende vil stemme imod Ministerens Nedskæringsforslag, er det udelukkende ud fra den formelle Betragtning, som en tidligere radikal Finansminister har gjort gældende: at Lov er Lov, og Lov skal holdes, indtil Loven ændres ved Lov. Og vil man ændre Hærloven af 1922 — jeg for mit Vedkommende vilde hellere end gerne være med til en saadan Ændring, for jeg tror, den er i højeste Grad paakrævet —, saa kunde vi tale om Nedskæring. Hvis det var ud fra den Forudsætning, at man vilde fremkomme med Lovforslag om Ændring af Hærloven: at gøre den indenfor de finansielle Rammer, der er Tale om, mere effektiv, end den er i dens nuværende Skikkelse, ja, saa kunde man tale om midlertidige Nedskæringer og Udsættelser. Men naar dette paa ingen Maade er Hensigten, saa vil jeg gaa imod en Fremgangsmaade som den, her foreslaas fra Regeringen.

Samtidig vil jeg gerne benytte Lejligheden til at henstille til det ærede konservative Parti dog endelig ikke at tro, at naar de nu med en stor patriotisk Gestus stemmer disse Ændringsforslag fra Regeringen ned, saa har de gjort alt, hvad der